

[NIEDOCHOD *sb m*

A sg niedoch(o)d.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niedonoszony, poroniony płód: pregnantem brzemieniv et abortivum fecerit/ y marthvÿ myala nyedochod TomZbrudzBrul Ex 21/22.

Cf [NIEDOCHODCA], [NIEDOCHODEK], [NIEDOCHODZIEC]

FP